

## **A Magyar Köztársaság nevében!**

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóka Tamás ügyvéd (9400 Sopron, Füredi Sétány 6.) által képviselt ..... felperesnek a dr. Juretzky Csaba ügyvéd (9400 Sopron, Lackner K. u. 48/a.) által képviselt ..... II. r. alperes elleni hiteltartozás megfizetése iránti perében a Fővárosi Bíróság 2008. december 18-án kelt 8.G.40.038/2006/45. számú ítéletével szemben a II. r. alperes által előterjesztett fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t :**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r alperesnek 532.350 /Ötszázharminckétezer-háromszázötven/ forint első- és másodfokú együttes perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 425.800 /Négy százhuszonötezer-nyolcszáz/ forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A II. r. alperes 1993. március 29-től 2003. augusztus 6-ig egyedüli beltágja és képviselője volt a korábban I.r. alperesként perben állt ..... (a továbbiakban I.r. alperes)

Felperes jogelődje (a továbbiakban felperes) az 1997. december 22-én kelt hitelszerződés alapján 1998. január 9-én 500.000 ATS összegű devizahitelt nyújtott az I. r. alperesnek évi 7,75 % ügyleti kamat, havi 5 ezrelék folyószámlahitel jutalék és a hitel esedékessé tételének napjától évi 13,75 % késedelmi kamat mellett. Az okirat rögzítette azt is, a fizetési határidő elmulasztása esetén felperes jogosult a hitelt „azonnali visszafizetésre esedékessé tenni”; A hitel egyik biztosítékeként a hitelösszeg és járulékai erejéig felperest zálogjog illeti meg a soproni 3980/3 számú

tulajdoni lapon nyilvántartott, ..... szám alatt található ingatlan I. r. alperes tulajdonában álló tulajdoni illetőségére.

A szerződés 19. pontja továbbá akként rendelkezett, „alapvetően az osztrák jogot kell alkalmazni”, ha azonban az ügy természetéből adódóan az osztrák jog nem alkalmazható, kiegészítőleg a magyar jog alkalmazandó. Egyebekben „az osztrák hitelvallalatok általános üzleti feltételei” érvényesek.

A szerződő felek a hitelszerződést 2001. március 20-án módosították. Az addig kikötött biztosítékok, kondíció és feltétel érintése nélkül megállapodtak abban, hogy a kamatok nélkül még fennálló 459.918,93 ATS összegű hiteltartozást I. r. alperes 2001. április 1. napjától kezdődően 50 negyedévi, esetenként 15.000 ATS összegű, a kamatból és tőketörlesztésből álló átalányrészletben, valamint 2013 október 1-jén a még fennmaradt összegből és kamatokból álló részletben fizeti vissza.

A felperes 2003. április 14-én kelt levelével arra tekintettel, hogy I. r. alperes fizetési kötelezettségének felszólítás ellenére sem tett eleget, a hitelszerződést azonnali hatállyal felmondta, s felszólította I. r. alperest 39.549,97 EURO összegű fennálló hiteltartozása haladéktalan visszafizetésére.

Az I. r. alperes 2003. május 6-án kelt levelében közölte, nem tud fizetni, felajánlotta, hogy tartozása kiegyenlítéseként a tulajdonában lévő, jelzálogjoggal terhelt soproni ingatlanrész kerüljön felperes tulajdonába.

Az I. r. alperes ellen egyik hitelezője kezdeményezésére (.....) végrehajtási eljárás indult, amelybe felperes a Soproni Városi Bíróság 2004. február 11-én kelt 08-03-Vh.974/2003/15 számú engedélyező végzése alapján bekapcsolódott.

A végrehajtási eljárás során az I. r. alperes tulajdonában álló ingatlan-illetőséget a bírósági végrehajtó 5.400.000 forint vételárért értékesítette, s a végrehajtási eljárás költségének levonása után fennmaradó 4.470.352 forintot 2005. január 6-án a felperes jogi képviselőjének a ..... vezetett bankszámlájára utalta át, ahonnan felperes jogi képviselője az összeget 2005. január 19-én továbbutalta az I. r. alperes felperesnél vezetett hitelszámlájára.

I. r. alperesi hitelszámlán a ..... bank 40,26 EURO költségének levonása után 18.097,99 EURO került jóváírásra, amelyből 45,24 EURO bankköltség, valamint az átutalással felperesnél felmerült 6 EURO költség levonása után az I. r. alperes hiteltartozásának kiegyenlítésére felperes 18.046,75 EURO összeget számolt el.

A 2005. április 20-án fizetési meghagyással indult, perré alakult eljárásban előterjesztett, módosított keresetében felperes alpereseket 28.700,78 EURO és

annak 2005. április 2-ától a kifizetésig járó 12,75 % mértékű kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni azzal, a II. r. alperes felelőssége mögöttes. Egyebek mellett előadta, az 1997. december 22-én megkötött hitelszerződés alapján 500.000 ATS devizahitelt folyósított I. r. alperesnek. A hitelszerződés alapján az I. r. alperest terhelő tartozás összege 2002. január 1. napjával a fizetőeszközként a Schilling helyébe lévő EURÓ-ra került átváltásra az Európai Unió Tanácsának rendeletében meghatározott árfolyamnak megfelelően. Az I. r. alperessel kötött devizahitel szerződés 2003. április 14-én történt felmondását I. r. alperes tudomásul vette, a felmondással egyösszegben esedékessé vált lejárt tőke, ügyleti kamat és késedelmi kamat tartozását azonban nem egyenlítette ki.

Az I. r. alperessel szemben folytatott végrehajtási eljárásban értékesített ingatlan vételárából a végrehajtási költség levonása után a végrehajtó által 2005. január 26-án a felperesi jogi képviselő letéti számlájára átutalt 4.470.000 forintot a jogi képviselő 2005. január 19-én utalta tovább az I. r. alperes felperesnél vezetett hitelszámlájára, amely összeg a konverziós és a nemzetközi átutalási költségek levonását követően az I. r. alperes fennálló tartozásával szemben 18.046,75 EURO összegben került jóváírásra. Fennmaradó tartozását I. r. alperes a hitelszerződés 19. pontja szerint irányadó osztrák jog, az ABGB 983. §-a alapján, mint kölcsönjogviszonyból eredő tartozást köteles megfizetni.

A II. r. alperes 2003. augusztus 6-ig az I. r. alperes beltagja volt. A hitelszerződés kizárólag a hitelviszonyra rendeli az osztrák jog alkalmazását, ezért II. r. alperes az I. r. alperes tartozásáért a szubszidiáriusan irányadó magyar jog előírása szerint felel. Így a II. r. alperest a Gt. 101. § (1) bekezdése és 97. § (1) bekezdése szerinti felelősség terheli az I. r. felperes hitelszerződésből eredő tartozásaiért. E felelőssége a tagsági viszonya megszűnését követően felmerült, a követeléshez járulékosan kapcsolódó kamatokra is kiterjed, tekintettel arra, a főkövetelés még a II. r. alperes tagsági viszonyának fennállta alatt keletkezett.

Felperes keresete alátámasztására okiratmásolatokat csatolt, a pereli hitelszerződés alapján fennálló követeléseösszességének pontos megállapítása érdekében igazságügyi könyvszakértő kirendelését indítványozta.

Az I. r. alperes 2006. március 12-én felszámolás alá került.

Az I. r. alperes képviselőjében eljáró felszámoló úgy nyilatkozott, a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a végrehajtási eljárás során a felperes követelésének teljes kielégítésére nem került sor, a keresetet elismeri. A felszámolási eljárással kapcsolatos okiratokat csatolt, amelyekből megállapíthatóan felperes a felszámolási eljárásban 2006. július 18-án hitelezői igénybejelentéssel élt, majd a felszámolónak küldött 2006. július 25-én kelt, a „hitelezői igénybejelentés visszavonása és meg nem térülési nyilatkozat kiadása” tárgyú levelével 2006. július 18-án előterjesztett hitelezői igénybejelentését és igazolási kérelmét visszavonta, közölve, azt a felszámoló tekintse tárgytalannak és felperes részére a „meg nem térülési” nyilatkozatot adja ki.

II. r. alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. A kereset jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Egyebek mellett előadta, felperes az osztrák jog választásától függetlenül is irányadó magyar jogszabályi rendelkezésekbe ütközően nyújtott hitelt és pénzeszközt határon átnyúló szolgáltatás formájában I. r. alperes részére, tevékenysége nem felelt meg az akkor hatályos Hpt. 3. § (4) bekezdésében foglaltaknak, ezért az I. r. alperessel kötött hitelszerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmis. A semmis szerződésre alapított felperesi követelés megalapozatlan.

Állította, felperessel nem állt szerződéses jogviszonyban, ezért vele szemben az osztrák jog nem alkalmazható, a hitelszerződés megszűnése pedig ugyancsak kétségesse teszi az osztrák jog alkalmazhatóságát.

Abban az esetben pedig, ha az osztrák jog alkalmazhatósága mégiscsak megállapítást nyerne, vele, mint természetes személlyel szemben a vállalkozókra vonatkozó kamatszabályok alkalmazása kizárt.

A felperesi kamatszámítás módját és mértékét vitatva hivatkozott arra is, a kilépését követően keletkezett kamattartozásokért a Gt. szabályai szerint nem terheli felelősség. Egyebekben pedig felperesnek - amint arra a Győri Ítéltábla előtt Gf.I.20.072/2005. számon folyamatban volt azonos tárgyú más perben hivatkozott is - az osztrák jog rendelkezései szerint meghatározott időtartam eltelte után perbeli követelését kamat és költségmentessé kellett tennie, ami azt jelentette, belső könyvelésében a hitel után további késedelmi kamatot és költséget nem számíthatott fel. A kamatigény ezért is megalapozatlan.

Előadta azt is, a felperes által csatolt I. r. alperesi levél nem igazolja a hitelszerződés felmondásának tudomásul vételét. Egyebekben felperesnek követelése kiszámításakor a végrehajtási eljárás során befolyt összeg jogi képviselője részére történt átutalása időpontját kellett volna figyelembe venni, továbbá e körben nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az árverési vételárnak közvetlenül a felperes, mint végrehajtást kérő részére történt átutalása esetén az egyéb banki költségek nem merültek volna fel. Így a követelés összegét ezen költségekkel mindenképpen csökkenteni indokolt, a késedelmi kamatok számításánál pedig az ingatlan árverés időpontját, de legkésőbb a 2005. január 6-i átutalás dátumát kellene figyelembe venni.

A felperes fenntartotta keresetét. A II. r. alperes ellenkérelmében foglaltakra előadta, az alperes semmisségi kifogása az osztrák jog, így az ABGB 36. §-ának és a VGB 33. §-ának általa magyar nyelvű fordításban is csatolt rendelkezéseire is figyelemmel megalapozatlan. E körben hivatkozott a Győri Ítéltábla ugyancsak mellékelt Gf.I.20.072/2005/34. számú, a Legfelsőbb Bíróság mint Felülvizsgálati Bíróság szintén mellékelt Gfv.30.310/2006/7. számú ítéletével hatályában fenntartott jogerős ítéletében foglaltakra.

Hangsúlyozta azt is, az I. r. alperessel kötött hitelszerződés 19. pontja értelmében az osztrák jogot kizárólag a hitelviszonyra kell irányadónak tekinteni, míg a II. r.

alperes I. r. alperesi tartozásért való felelősségére a magyar jog, a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A követelés kamat- és költségmentessé tételéről az osztrák Handesgesetzbuch 201. §-a rendelkezik, amelynek magyar nyelvű fordításban is csatolt szabályai szerint a hitel kamat- és költségmentessé tétele azt jelenti, a bank belső könyveiben nem számol fel a hitelek után további késedelmi kamatot és költséget. Azonban az adóssal szembeni követelés nem csökken, a bank az adóssal szemben a teljes összeg követelésére jogosult.

A II. r. alperest a kilépése előtt keletkezett főkövetelésre tekintettel a kilépése előtt és azt követően keletkezett kamatokért azonos felelősség terheli. Az átutalási és bankköltségek pedig akkor is felmerültek volna, ha a végrehajtó részéről az átutalás közvetlenül a felpereshez történik. Egyebekben a végrehajtó jogszabálysértő intézkedése nem róható és nem értékelhető a felperes terhére.

Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást rendelt el a perbeli devizahitel-szerződés alapján az I. r. alperest terhelő tartozás összegének és annak megállapítására, hogy a felperes elszámolása megfelel-e a hitelszerződésben foglaltaknak.

A szakértőként kirendelt ..... igazságügyi adó és könyvszakértő 2008. április 23-án előterjesztett szakértői véleményében megállapította, a hitelösszeg ATS-ről EURO-ra történő átváltása, az ügyleti kamatok számítása, a hitelszámlára felköltyelt díjak és egyéb terhelések, a hátralék tőkésítése felperes részéről szabályosan történt. A szakértő eltérést a késedelmi kamat számítása során tapasztalt 2004. január 1-től kezdődően, aminek következtében a 2005. április 1-jén fennálló I. r. alperesi tartozás összege a felperes nyilvántartásában szereplő és a kereset alapját képező 28.700,78 EURO összegnél több, 29.119,37 EURO volt. Az eltérés abból adódik, hogy egy időponttól kezdve a késedelmi kamat nem megfelelően került kiszámításra és a folyószámlára felköltyelésre.

A szakértő véleménye szerint továbbá az adóst nem érte kár azzal kapcsolatban, hogy a végrehajtótól forintban befolyt összeg először a letéti számlára került utalásra és onnan került a hitelszámlára, mert az árfolyamok az eltelt időszakban az adós számára kedvezően változtak.

Felperes és az I. r. alperes elfogadták a szakértői véleményt.

A II. r. alperes úgy nyilatkozott, a szakvéleményben foglaltakat nem vitatja.

Időközben a felszámolási eljárás befejezésére tekintettel I. r. alperest 2008. október 8-i hatállyal törölték a cégjegyzékből, az elsőfokú bíróság a pert a felperes és az I. r. alperes között a Pp. 157. § h) pontja alapján megszüntette.

Az elsőfokú bíróság 2008. december 18-án kelt 8.G.40.038/2006/45. számú ítéletével II. r. alperest a felperes részére 28.700,78 EURO és annak 2005. április 2.

napjától a kifizetésig járó évi 12,75 % kamata, továbbá 942.278 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A II. r. alperes semmisségi kifogására nézve az elsőfokú bíróság a Győri Ítéltábla Gf.I.20.072/2005/34. számú határozatában és a BH.1994.186. számú határozatában foglaltakra is utalva kifejtette, a más jogágak jogszabályi előírásaiba ütközés nem vonja maga után automatikusan a magánjogi ügylet semmisségét, ha a szerződés tárgyát képező szolgáltatás egyébként a jogszabály által nem tilalmazott. A II. r. alperesnek a perbeli hitelszerződés megkötése időpontjában hatályos Hpt. 3. § (3) és (4) bekezdésére történt hivatkozása nem a perbeli ügylet tartalmát, hanem az ügylet létrehozására irányuló felperesi tevékenység jogszabályba ütköző voltára vonatkozott. Ugyanakkor a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján csak azon szerződések tekinthetők semmisnek, amelyek tartalma kifejezetten sérti valamely jogszabály rendelkezését.

A perbeli esetben a hitelszerződés 19. pontja és a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. (Nmj. tvr.) 25. § j) pontja értelmében a szerződésre, így annak semmisségére is a felperes jogát, az osztrák jogot kell irányadónak tekinteni. A II. r. alperes az alkalmazandó osztrák jog alapján nem jelölt meg olyan rendelkezést, amelyre tekintettel a szerződés tartalma jogszabályba ütközőnek illetve jogszabály megkerülésével kötöttnek minősülne. Egyebekben pedig a hitelszerződés tartalma a hitelszerződésre vonatkozó, a Ptk. 522. § (1) bekezdésében foglalt előírásoknak is maradéktalanul megfelel. Mindezekre tekintettel a II. r. alperes semmisségi kifogását az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta.

A II. r. alperes, mint az I. r. alperesi társaság beltagjának helytállási kötelezettségére nézve az elsőfokú bíróság rámutatott, e körben az Nmj. tvr. 27. § (2) bekezdése szerint a magyar jog alkalmazásának van helye. Az I. r. alperes a felperes keresetét elismerte, becsatolásra került továbbá a felperes hitelezői igénybejelentése és az arra nézve tett I. r. alperesi elismerő nyilatkozat és behajthatatlansági nyilatkozat. Mindezekre tekintettel az I. r. alperes fizetési kötelezettsége az ABGB 983. §-a és 1333. § (1) bekezdés alapján fennáll. A II. r. alperest pedig, mint az I. r. alperes volt beltagját a hitelszerződésből eredő, az I. r. alperes vagyona által nem fedezett tartozásokért, így az ügyleti és késedelmi kamattarozásért is az 1997. évi CXLIV törvény (Gt.) 97. § (1) bekezdése és 101. § (1) bekezdése alapján helytállási kötelezettség terheli.

Az elsőfokú bíróság a peresztes II. r. alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes 425.800 forint eljárási illetékből, 420.000 forint ügyvédi munkadíjból és 103.478 forint szakértői díjból álló perköltsége megfizetésére.

Az ítélettel szemben a II. r. alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, jelen ügyben az osztrák jog nem alkalmazható, esetleges alkalmazhatósága esetén pedig a vállalatokra vonatkozó kamatmérték alkalmazására semmiképpen nem kerülhet sor.

Felperesnek, mint pénzügyintézetnek meghatározott idő eltelte után követeléseit kamat és költségmentessé kell tennie, az ezzel ellentétesen érvényesített kamatigény ugyancsak megalapozatlan.

A Gt. 97. § (1) bekezdésére tekintettel pedig a kilépését követően keletkezett tartozásokért nem terheli felelősség.

A követelés összegét továbbá mindenképpen csökkenteni kell azzal a költséggel, ami azzal összefüggésben merült fel, hogy az árverési vételár nem közvetlenül a felperesnek került átutalásra és a késedelmi kamatok számításakor is a 2005. január 6-i időpontot illetve az ingatlan árverése dátumát kell figyelembe venni. Végül állította azt is, tagsági viszonya megszűnésekor I. r. alperesnek legfeljebb 22.000 EURO tőketartozása állhatott fenn.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte lényegében helyes indokaira tekintettel.

Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva egyebek mellett hangsúlyozta, a perbeli hitelszerződés 19. pontja kizárólag a hitel jogviszonyra rendeli az osztrák jog alkalmazását a II. r. alperesnek a korábbi I. r. alperes tartozásaiért való felelősségére a magyar jog rendelkezései az irányadók.

Az 1997. évi CXIV. törvény (Gt.) 101. § (1) bekezdésében és 97. § (1) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette azt is, a betéti társaság mögöttesen felelős beltagja ugyanazon kötelezettség teljesítéséért tartozik helytállni, mint amiért a betéti társaság felelőssége fennállt. Így a beltag a megszűnt betéti társaságot terhelő kötelezettségként nem csupán a tőkekövetelést, hanem a betéti társaságot terhelő késedelmi kamat megfizetéséért is köteles helytállni. Alperest ezért a tagsági viszonyának megszűnését követően felmerült kamatok megfizetésének kötelezettsége is terheli, figyelemmel arra, a főkövetelés még a kilépés dátumát megelőzően keletkezett, a kamat mint járulék ezen követeléshez kapcsolódik. Utalt arra is, a perben kirendelt igazságügyi szakértő az alperes által is elfogadott szakvéleményében a felperesi követelés összegét a kereseti követelésnél magasabb összegben állapította meg, így keresete összecszerű megalapozottságát a szakvélemény kétséget kizáróan bizonyítja.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

A II. r. alperessel szemben a betéti társaságban fennállott tagsági viszonyára tekintettel előterjesztett kereset elbírálására még irányadó 1997. évi CXIV. törvény (rég. Gt.) 101. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezett, a betéti társaság létesítésére irányuló társasági szerződéssel a társaság tagjai üzletszerű, közös gazdasági tevékenység folytatására vállaltak kötelezettséget oly módon, hogy legalább egy tag (beltag) felelőssége a társasági vagyontól nem fedezett kötelezettségeikért korlátlan és a többi beltaggal egyetemleges, míg legalább egy másik tag (kültag) csak a társasági szerződésben vállalt vagyoni betétje

szolgáltatására köteles, a társaság kötelezettségeiért azonban - e törvényben meghatározott kivétellel - nem felel.

A beltág társasági vagyon által nem fedezett kötelezettségeikért fennálló korlátlan felelőssége tehát mögöttes felelősség volt, amely mögöttes jelegéből adódóan - amint arra a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Polgári jogegységi határozatában is rámutatott - járulékos jellegű, azaz mindig főkötelezettséget tételez fel és ezen főkötelezettséghez igazodik. A járulékos-ságból következően pedig a főkötelezett oldalán bekövetkezett - akár objektív, akár szubjektív - jogi tények mindig kihatnak a járulékos kötelezettre, vagyis a mögöttes felelős helyzete a főkötelezett helyzetéhez igazodik. Így például a főkötelezettel szemben bekövetkező jogvesztés a mögöttes felelősre is kihat. A beltág helytállási kötelezettsége tehát csakis a betéti társaság olyan tartozásaiért állhatott fenn, amelynek megfizetésére a betéti társaság kötelezhető lett volna.

A gazdálkodó szervezetek, így a gazdasági társaságok felszámolásáról is a többször módosított 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) rendelkezik. A jelen ügyben a törvény 1993. évi LXXXI. törvénnyel és az 1997. évi XXVII. törvénnyel módosított szabályai az irányadók.

A Cstv. 3.§ (1) bekezdésének c) pontja értelmében a felszámolás kezdő időpontja után az minősült hitelezőnek, akinek az adóssal szemben pénzt- vagy pénzben kifejezett vagyoni követelése volt és azt a felszámoló nyilvántartásba vette.

A törvény III. fejezete rendelkezett a felszámolási eljárás megindításának, lefolytatásának, befejezésének szabályairól, a hitelezői igények érvényesítéséről, a felszámolóhoz történő bejelentéséről, nyilvántartásba vételéről, a felszámolási eljárás befejezése körében pedig a törvény az érvényesített és nyilvántartásba vett hitelezői igények kielégítési sorrendjét is meghatározta.

A Cstv. 28. § (2) bekezdésének e) pontja a felszámolás kezdő időpontját a felszámolást elrendelő végzés jogerőre emelkedésének napjában határozta meg, az f) pont szerint a hitelezők követeléseiket a végzés közzétételétől számított 40 napon belül jelenthették be a felszámolóhoz.

A Cstv. 38. § (2) bekezdése azt is kimondta, a pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított eljárás a hitelezőt nem mentesíti a 28. § (2) bekezdésének f) pontjában foglalt (a követelések 40 napon belüli bejelentésére irányuló) kötelezettségének teljesítése alól. A felszámolási eljárásban - a szükséges vagyoni fedezet rendelkezésre állása esetén - kizárólag a felszámoló által nyilvántartásba vett és az 57. § (1) bekezdés a)-g) pontjaiba besorolt hitelezői igények kielégítésére kerülhetett sor.



A Cstv. 46. § (7) bekezdése értelmében a jogvesztő határidőn belül bejelentett hitelezői követelések nyilvántartásba vételére a törvényben meghatározott mértékű összeg (regisztrációs díj) befizetése és a felszámolónak történő igazolása esetén volt lehetőség.

A fenti jogszabályi rendelkezések összevetéséből leszűrhető, a felszámolás alá került (főkötelezett) gazdasági társasággal szemben fennálló követelés érvényesíthetőségének feltétele volt annak megfelelő bejelentése, illetve nyilvántartásba vétele. Ebből következőn a felszámolási eljárással megszűnt gazdasági társaság tartozásának kizárólag a felszámolási eljárásban bejelentett és a felszámoló által nyilvántartásba vett azon követelések minősültek, amelyek kielégítésére vagyoni fedezet hiányában nem volt mód.

A régi Gt. 101. §-a alapján pedig a betéti társaság beltagját szintén az ilyen, felszámolási eljárásban az eljárás rendje szerint érvényesített, meg nem térült tartozásokért terhelte felelősség. Ha a hitelező a főkötelezettel szembeni felszámolási eljárásban a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül nem jelentette be igényét, illetve hitelezőkénti nyilvántartásba vételére nem került sor, e határidő elmulasztása a főkötelezettel szemben jogvesztéssel járt, ami a járulékos kötelezettel szemben is jogvesztést eredményezett, amint azt a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Polgári jogegységi határozatában ugyancsak rögzítette.

Az adott ügyben a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a felperes a betéti társasággal szembeni felszámolási eljárásban igényét szabályszerűen nem érvényesítette, hitelezői igénybejelentését visszavonta, hitelezőkénti nyilvántartásba vételére nem került sor, joghatályos hitelezői igénybejelentés hiányában pedig felperes nem minősült a főkötelezett betéti társaság Cstv. 23. § (1) bekezdés c) pontja szerinti hitelezőjének. Mindezekre tekintettel azt kellett megállapítani, a II. r. alperes mögöttes helytállási kötelezettségének jogszabályi feltételei nem állnak fenn. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság amikor II. r. alperest a kereset szerint marasztalta.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a keresetet elutasította.

A felperes pervesztes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján felperest kötelezte a II. r. alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított, az áfát nem tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltsége megfizetésére.

A II. r. alperes illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték megfizetéséről a Fővárosi Ítéltábla a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2009. július 3.

. Rózsa Éva s. k.  
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.  
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné  
tisztviselő